

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024603 25 Кж 39
Бањалука, 9.2.2026. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија, Обрена Бужанина предсједника вијећа, Душка Бојовића и др Вељка Икановића чланова вијећа, уз учешће записничара Андреа Гранолић, у кривичном предмету против оптужених Б. Ђ. и Е. Б. због кривичног дјела - Тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске, а оптуженог Б. Ђ. и због кривичног дјела - Недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске, те оптуженог Р. Г. због кривичног дјела - Тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 39. истог законика, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених, и то оптуженог Б. Ђ. – адвоката Татјане С. Васић из Бијељине, оптуженог Е. Б. – адвоката Небојше Милановића из Бањалуке и оптуженог Р. Г. – адвоката мр Светозара Бајића из Бањалуке, изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањалуци - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 24 К 2 - п од 23.6.2025. године, у сједници вијећа, којој су присуствовали Републички јавни тужилац Жана Бојић, оптужени и њихови браниоци, одржаној дана 9.2.2026. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбијају се као неосноване жалбе бранилаца оптужених Б. Ђ., Е. Б. и Р. Г., те потврђује пресуда Окружног суда у Бањалуци - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 24 К 2 - п од 23.6.2025. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањалуци - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 024603 24 К 2 - п од 23.6.2025. године оптужени Б. Ђ. и Е. Б. су оглашени кривим због кривичног дјела - Тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, без каснијих измјена и допуна број 15/21, 89/21 и 73/23, у даљем тексту: КЗ РС), а оптужени Б. Ђ. и због кривичног дјела – Недозвољена производња и промет оружја или експлозивних

материја из члана 361. став 1. КЗ РС, те оптужени Р. Г. због кривичног дјела - Тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 39. КЗ РС. За наведена дјела је оптуженом Б. Ђ. утврђена, и то за кривично дјело - Тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС казна дуготрајног затвора у трајању од 39 година а за кривично дјело - Недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС казна затвора у трајању од 2 године, тако да је осуђен на јединствену казну дуготрајног затвора у трајању од 40 година, у коју се урачунава вријеме проведено у притвору од 12.6.2019. године као дана лишења слободе па све док притвор траје, а оптужени Е. Б. је за кривично дјело - Тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС осуђен на казну дуготрајног затвора у трајању од 25 година, у коју се урачунава вријеме проведено у притвору од 23.4.2019. године као дана лишења слободе па до 15.7.2022. године, те од 23.6.2025. године као дана поновног лишења слободе након објављивања побијане пресуде од 23.6.2025. године, па све док притвор траје, док је оптужени Р. Г. због кривичног дјела – Тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 39. КЗ РС осуђен на казну затвора у трајању од 20 година, у коју се урачунава вријеме проведено у притвору од 10.5.2019. године као дана лишења слободе па све док притвор траје.

Оптуженом Б. Ђ. је изречена и мјера безбједности одузимања аутоматске пушке марке „CZ M70 AB2“ call 7,62 mm, фабрички број [...], као предмета употребе за извршење кривичног дјела, док је сходно одредбама члана 385. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС) одузета и аутоматска пушка марке „CZ M70 AB2“ call 7,62 mm, фабрички број [...], која је припадала покојном Ж. К., које пушке ће након правоснажности пресуде, ради њиховог уништења, преузети из депозита тог суда Министарство унутрашњих послова Републике Српске - Полицијска управа Бањалука (у даљем тексту: ПС Бањалука). Оптужени Б. Ђ., Е. Б. и Р. Г. су и обавезани да оштећеним Т. К., Н. К., П. К., В. К. и С. К. (1) солидарно исплате износ од 100.000 КМ, и то сваком од њих по 20.000 КМ, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица, супруга и оца (С. К. (2)), а такође су и обавезани да солидарно исплате оштећеним Т. П., А. П. и В. П. накнаду на име нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед смрти блиског сродника, супруга, оца и сина (Ж. П.) у износу од 60.000 КМ, од чега свакоме од њих по 20.000 КМ, све у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење обавезе па до њеног испуњења, а оштећени Г. И. је са имовинскоправним захтјевом упућен на парницу.

Оптужени су и обавезани да солидарно сnose трошкове кривичног поступка у укупном износу од 69.639,80 КМ, а оптужени Б. Ђ. још и трошкове заступања браниоца по службеној дужности - адвоката Весне Рујевић из Бањалуке у износу од 9.032,40 КМ, те оптужени Е. Б. још и трошкове заступања браниоца по службеној дужности - адвокату Драгану Ступару из Бањалуке у износу од 21.079,01 КМ, а такође да ће оптужени сносити и трошкове заступања на име накнада и награда бранилаца по службеној дужности, и то оптужени Б. Ђ. за адвоката Татјану С. Васић, а оптужени Е. Б. за адвоката Небојшу Милановића, те оптужени Р.Г. за адвокате Маринка Бркића из Бањалуке и мр Светозара Бајића, чије висине ће суд утврдити посебним рјешењима. Оптужени су и обавезани да на име судског паушала плате износ од по 500 КМ, у року од 30 дана од правоснажности пресуде.

Против побијане пресуде жалбе су благовремено изјавили браниоци оптужених, и то оптуженог Б. Ђ. - адвокат Татјана С. Васић, оптуженог Е. Б. - адвокат Небојша Милановић те оптуженог Р. Г. - адвокат мр Светозар Бајић.

Бранилац оптуженог Б. Ђ. је жалбу изјавила због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни, мјери безбједности одузимања предмета и имовинскоправном захтјеву, а и трошковима поступка, с приједлогом да се пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или да се пресуда укине и одреди одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске или пак да се предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред измијењеним вијећем.

Бранилац оптуженог Е. Б. је жалбу изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, имовинскоправном захтјеву и трошковима поступка, с приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред измијењеним вијећем.

Бранилац оптуженог Р. Г. је жалбу изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, имовинскоправном захтјеву и трошковима поступка, с приједлогом да се пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред измијењеним вијећем.

Одговоре на жалбе је дала Републички јавни тужилац Сњежана Петковић, предложивши да се жалбе одбију као неосноване и побијана пресуда потврди.

У сједници вијећа овог суда, Републички јавни тужилац Жана Бојић је остала код датих одговора на жалбе, а браниоци оптужених су изложили изјављене жалбе предложивши да се оптуженим и притвор укине, са којим наводима бранилаца су се сагласили и оптужени.

Испитујући побијану пресуду у погледу жалбених разлога, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Побијана пресуда је донесена у извршењу рјешења овог (Врховног) суда број 11 0 К 024603 22 Кж 27 од 27.12.2023. године којим су уважене, жалба Републичког јавног тужилаштва - Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука, као и жалбе оптуженог Б. Ђ. и његовог браниоца, а и жалба браниоца оптуженог Р. Г., тако да је укинута ранија пресуда првостепеног суда број 11 0 К 024603 20 К - п од 15.7.2022. године и предмет враћен истом суду на поновно суђење. Том ранијом пресудом је оптужени Б. Ђ. био оглашен кривим због истих кривичних дјела и осуђен на исту (као у побијаној пресуди) јединствену казну (у коју се урачунава вријеме проведено у притвору), а такође је оптужени Р. Г. оглашен кривим због истог кривичног дјела као у побијаној пресуди и осуђен на исту казну затвора у трајању од 20 година (у коју се урачунава вријеме проведено у притвору), с тим да су и обавезани да оштећеним члановима породице К. солидарно исплате износ од 100.000 КМ на име имовинскоправног захтјева, а оштећени

Т. П. и млдб. 1, као и оштећени Г. И. су са имовинскоправним захтјевима упућени на парницу. Такође је оптуженом Б. Ђ. изречена мјера безбједности одузимања поменуте аутоматске пушке фабрички број [...] као предмета употребељеног за извршење кривичног дјела, а одузета је и друга поменута аутоматска пушка фабрички број [...] која је припадала покојном Ж. К., које пушке ће ради уништења преузети ПС Бањалука. Оптужени Б. Ђ. и Р. Г. су и обавезани да солидарно сnose трошкове кривичног поступка у укупном износу од 26.949,15 КМ, те и трошкове заступања бранилаца по службеној дужности чије висине ће суд утврдити посебним рјешењима, а насупрот чему је оптужени Е. Б., на основу одредбе члана 298. тачка в) ЗКП РС ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дјело – Тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС јер није доказано да је учинио то дјело, па су с тим у вези у погледу тог оптуженог, оштећени са имовинскоправним захтјевом упућени на парницу, те да трошкови кривичног поступка и нужни издаци тог оптуженог, као и нужни издаци и награда његовог браниоца, падају на терет буџетских средстава.

Поступајући по упутама из поменутог рјешења овог суда, првостепени суд је у поновном поступку, поред већ раније изведених доказа, извео и реконструкцију догађаја, са балистичким вјештачењем а и форензичким 3Д вјештачењем, те је такође извео и остала потребна вјештачења, међу којима и вјештачење Медицинског факултета у Београду – Института за судску медицину о повредама које је задобио покојни С. К. (2), те вјештачење Завода са судску медицину Републике Српске – Бањалука о повредама покојног Ж. К. као једног од извршилаца кривичног дјела – Тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, а поред тога је извео и заједничко Саобраћајно – техничко вјештачење са циљем да се утврди да ли је оптужени Е. Б. могао бити лице које је дана 22.4.2019. године у 23.11 часова са локације која се налазила у домету сигнала базне станице „Милосавци - 3“ упутило позив Ж. К. са мобилног телефона претплатничког броја [...] (1), а на мобилни телефон претплатничког броја [...] (2) који је пронађен у одјећи Ж. К., које вјештачење је и послужило као основ за оглашавањем кривим и оптуженог Е. Б. и осуђивање на казну затвора, како је то и учињено побијаном пресудом, о чему је суд у образложењу пресуде и дао аргументоване разлоге.

При томе је у побијаној пресуди суд утврдио да су оптужени Б. Ђ. и Е. Б., заједно са сада покојним Ж. К., а по претходном договору, организовали лишавање живота С. К. (2), власника „S. S.“ д.о.о. за физичко и техничко обезбјеђење и заштиту Б., па да им је оптужени Р. Г., који је запослен у том друштву и ангажован на пословима личног обезбјеђења супруге и дјете С. К. (2), помогао у томе, достављајући путем телефона или у непосредним контактима Ж. К. информације о кретању и навикама С. К. (2), знајући да ће С. К. (2) бити лишен живота и пристајући на то, а за које пружене информације је Ж. К. том оптуженом обећао опростити новчани дуг, након чега су Ж. К. и оптужени Б. Ђ. и Е. Б. сачинили план о начину извршења кривичног дјела, а и начину комуницирања ради извјештавања о кретању С. К. (2) према мјесту извршења кривичног дјела, а и набављању оружја, па тако да су се дана 22.4.2019. године у времену од 20.00 до 20.45 часова састали у Угоститељском објекту „Пинк.“ на подручју општине Л., те потом се растали тако да су се Ж. К. и оптужени Б. Ђ. упутили, наоружани аутоматским пушкама, у улицу [...] у насељу Г. и сакрили у жбуње са десне стране пута, посматрано у смјеру породичне куће С. К. (2), чекајући наилазак возила у којем би се требао налазити С. К. (2), док је за то вријеме оптужени Е. Б. отишао у непосредну близину Угоститељског објекта „Moretti.“ пазивши и осматрајући кретање С. К. (2), што је и дојављивао Ж. К. на мобилни телефон марке

„Alcatel One touch“ претплатнички број [...] (2), са мобилног телефона претплатнички број [...] (1) који му је раније предао Ж. К.. Даље је утврђено да када је С. К. (2) заједно са лицима из свог обезбјеђења, у правцу своје породичне куће (у којој је био привремено смјештен док му се реновира стан у Б.) кренуо теренским возилом марке „Toyota“ модел „Land Cruiser“ (у даљем тексту: возило „Land Cruiser“) са затамњеним вјетробранским стаклима, којим возилом је управљао оштећени Г. И. а на мјесту сувозача се налазио Ж. П., док се на задњем сједишту иза сувозача налазио С. К. (2), да је то оптужени Е. Б. у 22.34,10 часова и дојавио мобилним телефоном Ж. К., па када се то возило приближавало скретању у десно на путу за породичну кућу С. К. (2), којом приликом је оштећени Г. И. смањио брзину кретања возила на 20 km/h, Ж. К. и оптужени Б. Ђ. су са узвишења са десне стране пута којим је наилазило возило, отворили рафалну паљбу из аутоматских пушака по предњој и десној бочној страни возила, у намјери да С. К. (2) и његове пратиоце лише живота, испаливши најмање 20 метака из пушке марке „CZ M70 AB2“ call 7,62 mm фабрички број [...] и најмање 17 метака из пушке марке „CZ M70 AB2“ call 7,62 mm фабрички број ..., а са чим у вези је и утврђено да је пушка број ... и раније била у посједу оптуженог Б. Ђ., док су другу пушку набавили од непознатог лица на неутврђен начин. При томе су од испалених метака погодили сву тројицу у возилу, нанијевши С. К. (2) тешке и по живот опасне тјелесне повреде, превасходно у виду стрелне ране главе, с преломом костију лобање и оштећењем ткива мозга, те стрелне ране лијеве бочне стране врата, услед којих је, због оштећења за живот важних можданих центара, наступила тренутна смрт, а Ж. П. нанијевши тешке и по живот опасне тјелесне повреде у виду стрелне ране грудног коша, десно потпазушно, те стрелне ране десне бочне стране врата, стрелне ране десно поткључно и стрелне ране руку и дефекта коже, услед којих је, због поремећаја дисања и продора крви и ваздуха у грудну дупљу, наступила тренутна смрт, а оштећеном Г. И. нанијевши тешке тјелесне повреде у виду стрелне повреде десног кољена са преломом спољашњег кондила десне наткољеничне кости, те стрелну повреду у предјелу лијевог кољена и лаку тјелесну повреду у виду стрелне повреде десне подлактице. Такође је утврђено да је за то вријеме, док су Ж. К. и оптужени Б. Ђ. пуцали по возилу, оштећени Г. И. зауставио возило, па када је пуцњава престала да је отворивши лијева предња врата возила, покушавајући се ослонити ногом на тло, испао из возила на земљу, те из службеног пиштоља марке „Glock 17“ call. 9 mm, фабрички број [...], испалио најмање 14 метака у правцу Ж. К. и оптуженог Б. Ђ. који су се удаљавали од возила низ пут, да би потом у још једном наврату узвратили паљбу испаливши неколико метака у правцу возила „Land Cruiser“ погодивши задњи дио возила, па да је у међусобној размјени „ватре“ са оштећеним Г. И. и погођен Ж. К., који је задобио повреду у виду прострелне ране у регији лијевог кука, услед које је, због акутног спољашњег и унутрашњег искрварења из лијеве бутне артерије и пратеће вене, наступила његова смрт на лицу мјеста, док се за то вријеме оптужени Е. Б., у намјери да себи обезбиједи алиби, својим возилом „Opel Corsa“ црне боје регистарски број [...] одвезао до Угоститељског објекта „Алабама“ гдје му је ванбрачна супруга Г. П. (запослена као конобарица) завршавала рад у поподневној смјени, па када су се возилом заједно враћали према Лакташима у правцу куће у којој станују, а на подручју које покрива базна станица „Милосавци – 3“, у 23.11 часова са поменутог мобилног телефона претплатнички број [...] (1) и позвао Ж. К. на мобилни телефон претплатнички број [...] (2), те када му се Ж. К. и није јавио (с обзиром да је претходно лишен живота) поменути телефон претплатнички број [...] (1) је на подручју зрачења наведене базне станице оптужени Е. Б. искључио и деактивирао у намјери да прикрије један од предмета извршења кривичног дјела. Поред тога је и утврђено да је оптужени Б. Ђ. побјегао са лица мјеста, сакривши у траву, на удаљености од око 55 метара од мјеста гдје је пронађено тијело Ж. К., два спојена

оквира за аутоматску пушку, а на удаљености од 135 метара двије аутоматске пушке из којих су пуцали, док је оштећени Г. И. за то вријеме сјео у возило „Land Cruiser“ и са повријеђенима у возилу, Ж. П. и С. К. (2), одвезао возило до имања С. К. (2) удаљеног око 500 метара од лица мјеста пуцања, а потом се оптужени Б. Ђ. сутрадан око 2.00 часа изјутра, путничким моторним возилом марке „VW Golf 7“ регистарски број [...] упутио у бијег у правцу Федерације Босне и Херцеговине.

Такво утврђење у погледу начина пуцања на возило „Land Cruiser“ и повреда које су задобили С. К. (2), Ж. П. а и оштећени Г. И., суд је засновао на записнику о увиђају на лицу мјеста, са фотодокументацијом и скицом лица мјеста, те налазима и мишљењима вјештака судске медицине из ЈЗУ Завод за судску медицину Републике Српске Бања Лука, и то др Милана Срдића, др Жељка Карана и др Далибора Недића о задобијеним повредама лица у возилу, као и убијеног Ж. К.. При томе је прихваћен налаз и мишљење вјештака судске медицине др Милана Срдића у погледу повреда које је задобио С. К. (2), док није прихваћено заједничко Судско - медицинско и балистичко вјештачење од стране вјештака медицинске струке, проф. др мед. сци. Веда Туца из Тузле и вјештака балистичке струке (који је истовремено и вјештак форензичке тродиомензионалне реконструкције) инг. Војина Маштрука из Загреба, које вјештачење је извршено по наредби суда а на приједлог браниоца оптуженог Б. Ђ.. У вези с тим је суд у побијаној пресуди утврдио, заснивајући то и на налазу и мишљењу вјештака балистичара Младена Новаковића из Криминалистичко - техничког центра Министарства унутрашњих послова Републике Српске - Бањалука, да је испаливање метака на возило „Land Cruiser“ извршено са десне а и предње стране возила, али не и са лијеве стране возила, иако су чауре метака из поменутих аутоматских пушака пронађене и са лијеве стране возила, како то произилази из записника о увиђају (са фотодокументацијом и скицом лица мјеста), а што је и констатовано у налазу и мишљењу вјештака балистичара инг. Војина Маштрука који је навео да су се, с обзиром на распоред пронађених чаура из аутоматских пушака на лицу мјеста, нападачи са десне стране пута кретали тако да су пуцајући у правцу возила, прешли на предњу а и лијеву страну пута, али коју разлику у односу на то да није пуцано са лијеве стране пута је суд у побијаној пресуди објаснио тиме да су чауре на путу са десне стране возила могле бити пребачене на лијеву страну пута јер се према налазу и мишљењу вјештака балистичара Младена Новаковића, чауре из аутоматске пушке избацују десно напријед и десно уназад у односу на осу оружја из које је пуцано, што је потврђено налазом и мишљењем балистичког вјештачења Федералног министарства унутрашњих послова - Федералне управе полиције Сарајево број 09-18-18/5-03-5-507/24 од 25.4.2024. године. Сходно томе је суд закључио да су те чауре и могле бити пронађене на удаљености од 12,70 метара од мјеста гдје је вршено опаљење и то под угловима од 24 степена до 127 степени у односу на осу цијеви оружја, а што значи да су чауре испалиених метака и могле завршити у каналу на лијевој страни пута којим се кретало возило „Land Cruiser“, у вези са чим суд и није прихватио налаз и мишљење вјештака Ненада Шипке из Центра за форензичка истраживања д.о.о. Нови Сад, који вјештак је по наредби тог суда (будући да суд није хтио за то вјештачење ангажовати вјештака инг. Војина Маштрука, сматрајући да би као вјештак одбране могао бити пристрасан) и обавио форензичку 3Д реконструкцију на лицу мјеста, констатујући да је, с обзиром на брзину путничког моторног возила од 20 km на час и брзину испаливања пројектила из аутоматске пушке марке „CZ M70 AB2“ call 7,62 mm која рафалном паљбом износи 600 метака у минути односно 10 метака у секунди, а имајући у виду оштећења на поклопцу мотора (хауби) поменутог возила, којом приликом су погоци углавном груписани у неколико подручја на поклопцу мотора, као и десној страни тог возила (превасходно

стакла предњих десних врата гдје се и налазио Ж.П.), возило било у стању мировања у тренутку када су поклопац мотора а и предње десно стакло возила погађани рафалном паљбом пројектилама из ручног ватреног оружја.

Конкретно у погледу повреда које је задобио оштећени С.К.(2), вјештак обдуцент др Милан Срдић којем је суд и поклонио вјеру, је навео да је масивна рана на глави која је проузроковала смрт, настала продирањем најмање два пројектила испалена из даљине са десне предње стране главе С. К. (2), а да се то види по томе што су кости лобање на мјесту продирања пројектила заломљене према унутра, а на мјесту њиховог изласка заломљене према вани, па да таква велика рана ни у ком случају није могла настати дејством једног пројектила који је био испален одоздо кроз врат и кроз главу, а због чега повреда на врату никако није могла настати пуцањем из ватреног оружја из прислона, јер у рани нису нађени трагови чађи настали скупљањем несагорјелих и дјелимично сагорјелих честица, нити трагови опекотине на ткиву који би морали бити присутни код опаљења из близине. Том налазу и мишљењу је иначе супростављен налаз и мишљење вјештака медицинске струке др Веда Туца као вјештака одбране, који је навео да је до настанка масивне ране на глави С.К. (2) дошло услед дејства пројектила испаленог из ручног ватреног оружја из апсолутне близине, при чему су уста цијеви оружја била прислоњена или пар милиметара удаљена од површине коже на лијевој бочној страни врата С.К. (2), који је у том тренутку сједио унутар возила на стражњем десном сједишту иза сједишта сувозача, при чему се том приликом измицао и нагињао у десну страну према стражњим десним вратима возила и нешто према натраг, а чему у прилог говоре и трагови прскотина крви и možданог ткива на стропу у предјелу стропног рукохвата унутар возила изнад сједишта на којем је и сједио, а и трагови прскотина крви и мозга на унутрашњој страни стакла стражњих врата, те и опсежни трагови на унутрашњој страни тих врата, што је и видљиво на фотодокументацији о прегледу унутрашњости возила, па тако да је тај вјештак недвосмислено констатовао да је С. К. (2) у предно лијеве стране врата испод доње вилице лијево, погођен зрном метка испаленог из ручног ватреног оружја у унутрашњости кабине возила, којом приликом је цијев оружја била постављена готово вертикално, благо косо нагнута ка натраг и удесно. То такође произилази и из налаза и мишљења вјештака балистичке струке инг. Војина Маштрука, али којим налазима и мишљењима суд у побијаној пресуди није поклонио вјеру, и поред тога што је и у налазу и мишљењу вјештака Ненада Шипке о обављеној форензичкој 3Д реконструкцији такође наведено да је смрт С.К. наступила од пројектила чији је смјер, гледано спрема тијела С. К. (2), с лијева на десно, одоздо ка горе, тако да путања пројектила почиње од уста цијеви која су се налазила у зони сједишта возача и наставља се ка задњем десном стаклу, гдје са лијеве стране металног стубића пројектил напушта возило, имајући у виду да (како је то тај вјештак и навео) није могуће да испаливање пројектила са десне стране возила (у смјеру његовог кретања) први пројектил нанесе улазну рану на десној страни главе, те да након 0,1 секунде други пројектил нанесе улазну рану са лијеве стране врата (одоздо навише), а за нових 0,1 секунде дио пројектила нанесе улазну рану у лијевом поткључном предјелу са каналом ране у десно ка прсима, при чему би притисак који дјелује у смјеру простирања пројектила, као и негативан притисак који постоји иза пројектила као физичка законитост, довели до простирања капљица крви и дијелова ткива у смјеру простирања пројектила (што је вјештак и приказао практичним експериментом проласком зрна метка кроз балистички желатин), закључивши да уколико је пројектил погодио С. К. (2) са десне стране главе а изашао са лијеве, на задњем сједишту возила би морао остати подужи траг крви и možданог ткива према задњим лијевим вратима возила, а којег

трага нема, па тако да недостатак тог трага искључује путању пројектила кроз главу С. К. (2) с десна на лијево. При томе је вјештак и додао да су се вјештаци Медицинског факултета у Београду – Института за судску медицину изјаснили да све повреде које су присутне на глави С.К. не садрже довољно елемената на основу којих би се могло несумњиво закључивати која рана представља улазни а која излази отвор стрелне ране, а с тим да како се у околини ране у десној половини чеоног предјела на фотодокументацији уочавају зоне нагњечења коже, могле су настати дејством нпр. распрснутог стакла услед дејства пројектила из ватреног оружја, те да такав правац пружања канала допушта могућност да је дошло до откидања и распрскавања ткива мозга помијешаног са крвљу на дио крова – тапацирунга изнад задњег десног сједишта, то јест изнад мјеста на којем је сједио С. К. (2), па да је вјероватније (како то наводи тај Институт) да то ткиво потиче из ране чији је улаз на лијевој бочној страни врата а излаз на лијевој половини главе, будући да је доминантни правац канала те ране одоздо навише, са чим у вези је Институт и дао мишљење да је С. К. (2) прво задобио окрзотине прстију десне шаке када је нпр. покушао да се одбрани подизањем руке, па да је потом задобио устрелину главе односно прострелину врата и главе. Сходно томе је вјештак форензичке струке Ненад Шипка и закључио да повреде које је задобио С. К.(2) , нису могле настати у кретању возила већ у мировању возила, па да је те повреде С. К. (2) и задобио из унутрашњости возила, када су се уста цијеви оружја налазила у зони сједишта возача.

Тачно је да је тиме, како то и истиче одбрана оптуженог Б.Ђ., доведен у сумњу исказ оштећеног Г. И. који је управљао поменутиим возилом, на бази чијег исказа је и конципирана верзија предметног кривичноправног догађаја, у погледу чега су вјештаци др ВEDO Туцо и инг. Војин Маштруко као вјештаци одбране, након непосредног прегледа возила „Land Cruiser“ утврдили да ниједан од стрелних канала који су начинили испаљени пројектили у поклопац мотора возила, не иде нити приближно у смјеру кољена лица које би сједило на мјесту возача, па тако да меци испаљени у предњи дио возила, то јест у поклопац мотора возила и нису могли погодити оштећеног Г. И. у кољена, те да такође с лијеве стране возила, на позицији врата возача са вањске стране, не постоји никакво оштећење услед зрна које би након пробоја могло погодити тог оштећеног у лијево кољено, па да исто тако и на поду возила, на сједишту возача, на конзоли, ручици мјењача и волану, нису констатовани никакви трагови крви (иако је накнадним хемијским вјештачењем утврђено да на патосници испред сједишта возача постоје трагови капљица крви, али не обилнијег крварења, што је могло настати и тиме, како то одбрана оптуженог Б. Ђ. сматра, што је након предметног кривичноправног догађаја оштећени Г. И. и наставио да управља возилом довозећи га до породичне куће С.К. (2)), слиједом чега се верзија догађаја коју је приказао тај оштећени, а што је такође констатовао и вјештак форензичке струке Ненад Шипка, никако не уклапа у предметни кривичноправни догађај, а са чим у вези је вјештак Ненад Шипка и закључио да није прихватљива констатација вјештака балистичке струке Младена Новаковића који је дао приликом реконструкције догађаја на лицу мјеста, да не може искључити могућност да је пројектил чија је путања означена шипком број 54, могао нанијети повреде у десном кољену оштећеног Г. И., али се и није могао изјаснити како је код тог оштећеног настала повреда у лијевом кољену. Насупрот томе је у погледу тих повреда, вјештак форензичке струке Ненад Шипка констатовао да је оштећење на стубу волана у односу на путању пројектила означеног шипком број 54, у вишем положају од положаја кољена оштећеног Г. И. (приказаног од стране тог оштећеног на реконструкцији догађаја, посредством маркиранта који је био у улози тог оштећеног), па да је сходно томе искључена могућност да је тај оштећени рањен у кољена у

унутрашњости возила, а у вези са чим је одбрана оптуженог Б. Ђ. и истицала да тај пројектил означен шипком број 54 уопште не би могао нанијети том оштећеном повреди са спољашње десне стране десног кољена, јер би пројектил морао направити полукруг одбијајући се од стуба волана да би могао погодити тог оштећеног у спољашњу десну страну десног кољена, па да то и значи да је тај оштећени фактички погођен ван возила, имајући у виду и прскотину на задњој лијевој фелги возила, одакле је тај оштећени (према сопственом казивању) и испалио метке у правцу нападача који су се удаљавали од возила, с обзиром на чињеницу да је на лицу мјеста и пронађено 14 чаура испалених из пиштоља „Glock 17“ call. 9 mm који је конкретне прилике дужио тај оштећени.

У односу на наведене околности, тачно је да је исказу оштећеног Г. И. суд у побијаној пресуди поклонио вјеру, на бази чијег исказа је и утврђена верзија предметног кривичноправног догађаја, иако постоје одређене сумње у истинитост исказа тог оштећеног, с обзиром и на чињеницу да је приликом отварања „ватре“ из аутоматских пушака по возилу, како је и сам навео, зауставио возило „Land Cruiser“ које има аутоматски мјењач, за шта је и било потребно притиснути папучицу кочнице и пребацити ручицу мјењача у положај „П“ или повући ручну кочницу да би се возило уопште зауставило у стрмини, будући да би се у супротном наставило кретати уназад, како је то и констатовао вјештак машинске струке инг. Драго Дујаковић, а у погледу чега је одбрана оптуженог Б. Ђ. навела да би у конкретној ситуацији када је отворена „ватра“ из аутоматских пушака по возилу, било нормално да се оштећени Г. И. као возач и припадник обезбјеђења који је имао адекватну обуку, покушао са возилом удаљити из домена „ватре“, сходно чему је одбрана поменутог оптуженог о изнијела тезу да је тај оштећени био у дослуху са нападачима, а за коју тврдњу и нема доказа, без обзира на поједине нелогичности у исказу тог оштећеног, а и извјесно његово несналажење конкретног кривичноправног догађаја, имајући у виду да је након што је испалио 14 метака из пиштоља, оставио пиштољ на лицу мјеста иако је пиштољ једина његова одбрана, умјесто да га је евентуално напунио новим мецима и припремио за опаљење или пак да је дошао до пиштоља Ж. П. као сувозача који је погођен, па тако да и дочека евентуални нови напад, које понашање, како је то и навео вјештак балистичке струке инг. Војин Маштруко, није карактеристично за некога ко је прошао обуку као припадник обезбјеђења.

У погледу таквог понашања оштећеног Г. И. је суд дао образложење да иако је тај оштећени био обучен за ситуације које могу настати у случају напада на лице које се штити, да је у конкретном случају до напада дошло сасвим неочекивано и изненада, будући да је тај оштећени претходно истим возилом прошао тим путем возећи храну за породицу С.К. (2), па тако да никаква ни практична а ни теоретска обука не може неко лице припремити за такву врсту напада, који је у конкретном случају био изван дотадашњег искуства тог оштећеног као припадника обезбјеђења. С тим у вези, по мишљењу овог суда, није сувишно истаћи да како радње тог оштећеног и нису обухваћене оптужницом као криминогене радње, неспорно је да суд његове радње и није у том смислу могао испитивати.

Међутим, без обзира на поменуте доказе у погледу тога да ли се оштећени Г. И. налазио у возилу или се налазио ван возила када је задобио стрелну повреду у предјелу десног кољена, као и стрелну повреду у предјелу лијевог кољена, при чему му је зрно пројектила и остало у том кољену, које зрно је неспорно испалено из аутоматске пушке

марке „CZ M70 AB2“ call 7,62 mm (а при чему са сигурношћу и није утврђено из које од двије поменуте аутоматске пушке пронађене у близини лица мјеста предметног кривичноправног догађаја, је испаљено), а такође задобио и лаку тјелесну повреду у виду стрелне повреде десне подлактице (као и нагњечно раздерну рану на глави, за коју и нема доказа да је настала услед дејства пројектила), неспорно је да су конкретне прилике нападачи из аутоматског оружја отворили „ватру“ по поменутом возилу, а при чему су Ж. П. и С. К. (2) задобили повреде од којих је и наступила њихова смрт. Сходно томе произилази да нису одлучне чињенице да ли се приликом отварања „ватре“ из аутоматског оружја по возилу, то возило налазило у кретању или је стајало, а нити да ли је С.К. (2) смртоносне повреде задобио пројектиlima испаљеним са десне стране возила, како је то суд утврдио у побијаној пресуди или пак пројектиlima испаљеним из унутрашњости возила, док је неспорно да је Ж. П. повреде задобио пројектиlima испаљеним са десне стране возила.

Стога и нису прихватљиви приговори одбране оптуженог Б. Ђ. да је у погледу наведених чињеница, које и нису од одлучног значаја, учињена битна повреда одредба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, а из разлога што у том смислу изрека пресуде и није неразумљива, нити је противрјечна сама себи а нити разлозима образложења пресуде.

Према томе, како је и неспорно да је оштећени Г.И. из службеног пиштоља марке „Glock 17“ call. 9 mm (који је дужио конкретне прилике), 14 метака (чије чауре калибра 9 x 19 mm су и пронађене на лицу мјеста) испалио у правцу нападача који су се удаљавали од возила, а који су потом и узвратили паљбу пуцајући у задњи дио возила, те како је у тој размјени „ватре“ и погођен Ж. К., који је задобио повреду у виду прострелне ране у регији лијевог кука, тако да је услед акутног спољашњег и унутрашњег искрварења и бутне артерије и пратеће вене наступила његова смрт на лицу мјеста, чије тијело је и пронађено на лицу мјеста, то ни у погледу тих чињеница у побијаној пресуди није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, а из разлога што је налазом и мишљењем вјештака судске медицине др Далибора Недића констатовано да је та рана код Ж. К. настала дјеловањем пројектила из ватреног оружја највјероватније испаљена из даљине, при чему је смјер канала ране од назад ка напријед до врата лијеве бутне кости, а затим лако нагоре и унутра удесно, с тим да су и гаће (као дио доњег веша) биле натопљене крвљу са наслагама згрушане крви на унутрашњим странама, а посебно и лијева ногавица натопљена крвљу, па да је за такво натапање одјеће и умрљање коже крвљу било неопходно најмање један литар истекле крви из тијела, те да код чињенице да је извјесна количина крви и истекла на влажно и порозно земљиште канала гдје је леш и пронађен, тиме се и добија укупна количина изгубљене крви од најмање два литра, што и представља количину крви која је у таквој ситуацији могла да истекне од лица које је погођено на такав начин. Вјештак је и додао да се крварење до наступања смрти управо дешавало у положају тијела у којем је Ж. К. и затечен, па да је крајње нереална могућност да је леш Ж. К. донесен са неког другог мјеста и постављен у положај у којем је нађен на лицу мјеста, будући да се на фотографијама на којима је приказано мртво тијело Ж. К. након помјерања са затеченог мјеста и не виде знаци развијене мртвачке укочености, јер је и дјеловало да на лешу тек наступа мртвачка укоченост мишића врата, које стање леша са тек присутном укоченошћу вратних мишића дозвољава могућност наступања смрти на око два сата прије, па тако да је дистрибуција сливања крви из прострелне ране ка доњим партијама тијела и била сасвим логична у затеченом положају леша, без обзира што се налазило у неприродном положају, у

клечећем ставу са рукама иза леђа, како га је и затекао свједок Д. К. који је (као припадник обезбјеђења С. К. (2)), а након што је обавијештен о предметном кривичноправном догађају непосредно након пуцњаве и кренуо према породичној кући С. К. (2). При томе је тај свједок видјевши Ж. К. у таквом положају, испалио као знак упозорења, један метак у земљу на пар метара од Ж. К., а који се није помицао, осим што му је глава пала на груди, а последице чега се тај свједок и вратио у своје возило и наставио пут ка породичној кући С. К., како је то и сам навео, а у чији исказ суд и није имао разлога за сумњу, будући да је и потврђен исказом свједока Г. Д. који се са наведеним свједоком налазио у том возилу којим су кретали ка породичној кући С. К. (2), чиме је фактички искључена могућност да је Ж. К., према наводу вјештака др Веда Туца убијен на другом мјесту те са тог мјеста донесен и постављен у неприродни положај на лицу мјеста предметног кривичноправног догађаја, сходно чему је суд у побијаној пресуди правилно ту могућност и искључио, дајући за то ваљане разлоге а које прихвата и овај суд и на које упућује одбрану оптуженог Б. Ђ..

Како су на поменутих аутоматским пушкама (пронађеним у ширем рејону лица мјеста) констатовани доминантни ДНК трагови, и то на аутоматској пушци број ... оптуженог Б. Ђ. а на аутоматској пушци број [...] Ж. К., код свих околности предметног кривичноправног догађаја то и упућује на закључак да су управо Ж. К. и оптужени Б. Ђ. били нападачи на возило „Land Cruiser“, којом приликом су убијени С. К. (2) и Ж. П. а и погођен оштећени Г. И., при чему је у размјени „ватре“ смртно страдао и сам нападач Ж. К., како је то и образложио суд у побијаној пресуди, на које разлоге упућује и овај суд, сходно чему ни у погледу тих чињеница у побијаној пресуди није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Слиједом тога је у побијаној пресуди и чињенично стање, у погледу одлучних чињеница везаних за напад на возило „Land Cruiser“, правилно и потпуно утврђено, као и чињеница да су оптужени Б. Ђ. и Е. Б. по претходном договору заједно са Ж. К., организовали лишавање живота С. К. (2), у чему им је оптужени Р. Г. (као запослени у „S. S.“ д.о.о. и који је био ангажован на пословима личног обезбјеђења супруге и дјете С. К. (2)) помогао, на начин што је информације које су му биле познате и доступне, које се тичу кретања и навика С. К. (2) и боравка у породичној кући у Г. (за вријеме док му се реновирао стан у Б.), а и кретања пратње и наоружања лица која су га обезбјеђивала, саопштавао у више наврата путем телефона или у непосредним контактима Ж. К., а знајући да ће исти лишити живота С. К. (2) те пристајући на то, а за које пружене информације му је Ж. К. и обећао опростити новчани дуг, како је то све и образложено у побијаној пресуди, које разлоге као правилне у потпуности прихвата и овај суд и на које разлоге упућује, превасходно одбрану тог оптуженог а и одбране осталих оптужених.

Сходно томе нису прихватљиви приговори одбране оптуженог Р. Г. да тај оптужени није имао свијест о томе да по основу информација које је давао, Ж. К. и намјерава лишити живота С. К. (2), па да на то тај оптужени и није пристао, а да је све информације Ж. К. и могао прибавити и од других лица, те да је и сам био дјелимично упознат о томе, па да у крајњем поменути оптужени и није био помагач у извршењу кривичног дјела којим је лишен живота С. К. (2). а и лишен живота припадник његовог обезбјеђења Ж. П., као и повреде задобио оштећени Г. И. који је био возач у возилу „Land Cruiser“, а о којим неоснованим приговорима су у побијаној пресуди и дати аргументовани разлози, који се и не могу довести у сумњу.

Такође је у погледу извршилачких радњи оптуженог Е. Б. у побијаној пресуди дато ваљано образложење, почев од тога да је тај оптужени и био са Ж. К. и оптуженим Б. Ђ. у вечерњим часовима прије самог предметног кривичноправног догађаја, те да је на надзорним камерама оближњих објеката и видљиво да се тим локалитетом једино и кретало путничко моторно возило „Opel Corsa“ црне боје које је по општим карактеристикама управо подударно са неспорним возилом којим је управљао тај оптужени (које возило је његово власништво односно његове ванбрачне супруге), те да је тај оптужени и дојављивао Ж. К. (са мобилног телефона претплатнички број [...] који је и добио од Ж. К., а на претплатнички мобилног телефона [...] који је пронађен у џепу покојног Ж. К. на лицу мјеста), о боравку С. К. (2) у Угоститељском објекту „Moretti“, као и кретању поменутог возила „Land Cruiser“ са лицима из обезбјеђења С. К., па тако да је и дојавио у 22.34,10 часова Ж. К. да је наведено возило са С.К. (2) и пратећим обезбјеђењем, кренуло према породичној кући С. К. (2), након чега се оптужени Е. Б. одвезао до Угоститељског објекта „Алабама“ гдје му је ванбрачна супруга (као конобарица) завршавала рад у поподневној смјени, а како би и обезбиједио себи алиби, па тако да је на подручју које покрива базна станица „Милосавци- 3“ у Лакташима поново у 23.11 часова позвао Ж. К., те када му се он и није јавио (јер је претходно лишен живота), то је на подручју те базне станице искључио и деактивирао тај телефон (добивен од Ж. К.), а све у намјери да прикрије један од предмета извршења кривичног дјела, како је то и образложено у побијаној пресуди, а имајући у виду да управо из заједничког Саобраћајно - техничког вјештачења и произилази да је тај оптужени управо и био у домету базне станице „Милосавци – 3“, како је то и констатовано тим вјештачењем. Сходно томе је на основу свих проведених доказа, а и индиција као посредних доказа које су Саобраћајно – техничким вјештачењем констатоване, изведен несумњиви закључак о радњама управо оптуженог Е. Б. у предметном кривичноправном догађају, о чему су у образложењу побијане пресуде и дати ваљани и аргументовани разлози, које прихвата и овај суд, а који се и не могу довести у сумњу наводима жалбе браниоца тог оптуженог.

Из наведеног произилази да је у побијаној пресуди у погледу свих радњи оптужених, чињенично стање потпуно и правилно утврђено, о чему су у образложењу побијане пресуде и дати јасни и увјерљиви разлози, сходно чему се у радњама оптужених Б. Ђ. и Е. Б. и стичу сва битна обиљежја кривичног дјела – Тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, а у радњама оптуженог Р. Г. стичу обиљежја кривичног дјела - Тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у вези са чланом 39. истог законика, па тако да се супротни наводи жалби бранилаца тих оптужених указују без основа, а што се такође односи и на приговор браниоца оптуженог Е. Б. да су радње тог оптуженог евентуално помагачке а не извршилачке, што суд у побијаној пресуди правилно и није прихватио. Стога побијаном пресудом и нису учињене повреде Кривичног законика на које се жалбе бранилаца оптужених неосновано позивају.

Без основа су и остали приговори жалби бранилаца оптужених, у погледу битних повреда одредаба кривичног поступка, како из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС што се односи на незаконитост доказа, а такође и из става 2. тог члана што се односи на то да суд наводно није примијенио или је неправилно примијенио коју одредбу тог закона а да је то било или могло бити од утицаја на законито и правилно доношење пресуде. У погледу тих неоснованих приговора су у побијаној пресуди и дати ваљани разлози, а такође су без основа и приговори жалбе браниоца оптуженог Р. Г. да у побијаној пресуди није прецизно наведено која је оптужница предмет кривичног поступка, па да у образложењу пресуде и нису наведене завршне ријечи странака и

бранилаца оптужених, те да записници из истраге о испитивању тог оптуженог и не садрже појединачна питања и одговоре, него само једно уопштено питање и уопштен одговор тог оптуженог у својству осумњиченог, па да то испитивање и није снимано аудио – визуелним средствима. То из разлога што је у образложењу побијане пресуде неспорно и означена оптужница која је предмет кривичног поступка против оптужених, а да завршне ријечи странака и бранилаца оптужених и нису обавезни елемент пресуде, у смислу одредбе члана 304. став 1. ЗКП РС (према којој пресуда мора имати увод, изреку и образложење) а у вези са ставом 7. тог члана (према којем се износе разлози за сваку тачку пресуде), па су такође и записници о испитивању осумњиченог састављени на законит начин, будући да у смислу члана 144. став 2. ЗКП РС и није обавеза да се то испитивање снима аудио – визуелним средствима.

Такође је у погледу кривичног дјела – Недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, које је стављено на терет оптуженом Б. Ђ., чињенично стање јасно и потпуно утврђено, сходно чему је тај оптужени правилно оглашен кривим и за то кривично дјело, о чему су у побијаној пресуди и дати ваљани разлози које прихвата и овај суд и на које упућује одбрану тог оптуженог.

Овај суд је испитао и законитост побијане пресуде у погледу одлука о казни, мјери безбједности, као и трошковима поступка а и имовинскоправном захтјеву, па је нашао да је и у том погледу побијана пресуда правилна.

При томе у односу на одлуку о казни оптуженом Б. Ђ. није повријеђена ни одредба члана 56. став 1. КЗ РС која се односе на изрицање казне за кривична дјела учињена у стицају, којом одредбом је прописано да ако је учинилац једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дјела за која му се истовремено суди, суд ће претходно утврдити казне за свако од тих дјела, па ће на основу оцјене свих тих дјела у њиховој укупности и личности учиниоца за сва та дјела изрећи јединствену казну, која у смислу става 2. тачка 3. тог члана мора бити већа од сваке појединачно утврђене казне, али не смије достићи збир утврђених казни. У складу са тим је оптуженом Б. Ђ., за кривично дјело - Тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС за које је, према важећем закону у вријеме извршења дјела, предвиђена казна затвора од најмање 10 година или казна дуготрајног затвора (која може трајати од 25 до 45 година), правилно одмјерена казна дуготрајног затвора у трајању од 39 година, а за кривично дјело – Недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС казна затвора у трајању од 2 године, тако да је правилно и осуђен на јединствену казну дуготрајног затвора у трајању од 40 година (у коју се урачунава вријеме проведено у притвору), а слиједом чега на тако правилно утврђену висину казне не могу утицати ни олакшавајуће околности на које се одбрана тог оптуженог позива, које се односе на његове личне и породичне прилике, будући да је самохрани отац тројице синова, те да је више пута и лијечен на психијатрији а да су му због истих проблема лијечене и мајка и сестра, па да му је током његовог боравка у притвору мајка умрла а сестра извршила самоубиство.

Такође је оптуженом Е. Б. за кривично дјело – Тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС за које је оглашен кривим, с обзиром на карактер његових извршилачких радњи у том кривичном дјелу, узимајући у обзир да он и није пуцао на возило „Land Cruiser“, суд правилно одмјерио казну дуготрајног затвора у трајању од 25 година, а оптуженом Р. Г. за кривично дјело - Тешко убиство у помагању из члана 125. став 2. у

вези са чланом 39. КЗ РС, чије радње су помагачке, правилно одмјерио казну затвора у трајању од 20 година, за шта су у побијаној пресуди и дати ваљани разлози, при чему се у изречене казне такође урачунава вријеме проведено у притвору, како је то и утврђено побијаном пресудом.

Са наведеним казнама ће се и по мишљењу овог суда, с обзиром на степен кривичне одговорности оптужених, а и јачину угрожавања и повреду заштићених добара, као и околности под којима су предметна кривична дјела учињена, постићи сврха кажњавања, како са аспекта генералне а тако и специјалне превенције, имајући у виду друштвену осуду за учињена кривична дјела, те развијање и јачање одговорности а и свијести код грађана о опасности и штетности таквих кривичних дјела, те и оправданости кажњавања а и неопходности поштовања закона.

У побијаној пресуди је суд правилно оптуженом Б. Ћ. изрекао и мјеру безбједности одузимања предмета употребељеног за извршење кривичног дјела, што се односи на поменућу аутоматску пушку број [...], док је друга аутоматска пушка број [...] која је припадала покојном Ж. К., одузета из разлога опште безбједности, како је то и образложено у побијаној пресуди, сходно чему се жалба браниоца оптуженог Б. Ћ. и у том смислу указује без основа.

Ни правилност одлуке о имовинскоправним захтјевима оштећених у побијаној пресуди се не може довести у сумњу, па тако да се жалбе бранилаца оптужених и у том смислу указују без основа, а са чим у вези се жалиоци и упућују на разлоге из побијане пресуде, што се такође односи на трошкове кривичног поступка из побијане пресуде, који су правилно одмјерени, па се и приговори жалби у том смислу указују без основа.

Из свих изнесених разлога, како ни остали приговори предметних жалби нису могли утицати на другачије одлучивање, жалбе се указују без основа, па тако да их је и ваљало одбити, на основу члана 327. ЗКП РС и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Андреа Гранолић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић